

KympinLapset

HYKSin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry

1/2024

Terveiset Erkintalkoista!

Kesäistä
yhdessäoloa
isovanhempien ja
lastenlasten leirillä

Päiväni
prinsessana

Työtä lapsisyöpäpotilaiden hyväksi

Kympin Lapset on perustettu vuonna 1982 ja yhdistyksen päämääränä on parantaa HYKSin Lasten ja nuorten sairaalan, nykyisin Helsingin Uuden lastensairaalan, Taika-osastolla hoidettavien lapsisyöpäpotilaiden hoito-olosuhteita sekä tukea lasten kuntoutusta ja kehitystä.

Lapsen sairaus koskettaa koko perhettä, niin vanhempia, sisarusia kuin muitakin läheisiä. Siksi työssämme korostuu perhekeskeisyys: annamme tukea ja tietoa lasten syöpäsairauksista, järjestämme yhteisiä tapahtumia ja tilaisuuksia sekä autamme perheitä arjen ongelmien ratkaisuisissa.

Yhdistyksessä on jäseniä runsaat 1000, joista noin puolet on kokenut perheessään lapsen syöpäsairauden.

Yhdistyksen koko nimi on HYKSin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry, joka alkaen vuodesta 2008 on käyttänyt lyhyempää nimeä Kympin Lapset. Yhdistyksen verkkolehti *KympinLapset* ilmestyy vähintään kaksi kertaa vuodessa.

www.kympinlapset.fi

Yhdistyksen postiosoite

Kympin Lapset
Kuortinkartano
Vanhatie 160, 19410 Kuortti
www.kympinlapset.fi

Lahjoitustili

Nordea: FI16 1215 3000 1222 52
Viite: Kertalahjoitus

Hallitus

Puheenjohtaja

Janina Mäntymaa
Riihimäki
050 543 5454
janina.mantymaa@kympinlapset.fi

Varapuheenjohtaja

Ilkka Kallio
Helsinki
040 901 1586
ilkka.kallio@kympinlapset.fi

Rahastonhoitaja

Mikael Leskinen
Espoo
040 060 1038
mikael.leskinen@kympinlapset.fi

Muut varsinaiset jäsenet

Hanna-Mari Bennick
hanna-mari.bennick@kympinlapset.fi

Samu Hautamäki
sami.hautamaki@kympinlapset.fi

Petra Heltonen
petra.heltonen@kympinlapset.fi

Monika Metsälina
monika.metsalinna@kympinlapset.fi

Elina Parpala
elina.parpala@kympinlapset.fi

Pauliina Ruuth
pauliina.ruuth@kympinlapset.fi

Julkaisija
Kympin Lapset
HYKSin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry

Ilmestyminen
Vähintään 2 kertaa vuodessa

Päätoimittaja
Hanna-Mari Bennick

Kannen kuva
Hanna-Mari Bennick

Taitto
Samuli Lahtinen

Yhdistyksen lehti KympinLapset ilmestyy verkossa kaksi kertaa vuodessa.

ISSN 1798-3495 (painettu)
ISSN 2737-0917 (verkkójulkaisu)

Painopaikka
Tikkurilan Paino Oy, Vantaa

1 / 2024

SIVU 7

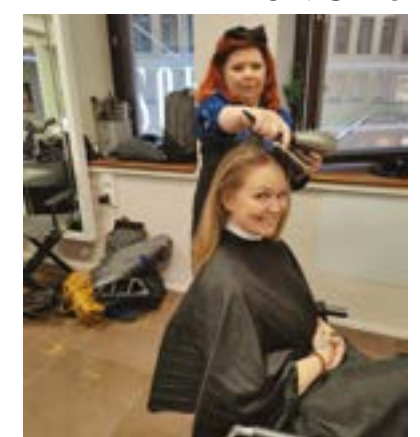
KympinLapset

SIVU 12

SIVU 16

SISÄLTÖ

- 4 Puheenjohtajan palsta
- 5 Kympin Lasten hallitukseen kolme uutta jäsentä
- 7 Maalia, minitesloja ja saippuakuplia - tervehdys Erkintalkoista!
- 9 Kesäistä yhdessäoloa isovanhempien ja lastenlasten leirillä
- 12 Erkintalkoot ja ensimmäinen kerta Kuortinkartanossa
- 16 Päiväni prinsessana

Janina Mäntymaa

Puheenjohtajan **PALSTA**

Törmäsin hiljattain sosiaalista mediaa selatessani tarinaan erikoisesta juna-asemasta, joka sijaitsee eteläisessä Japanissa. Tämä vuonna 2019 avattu juna-asema on rakennettu syrjäiseen paikkaan ja on saavutettavissa ainoastaan junalla. Asemalle ei johda teitä, ei edes polkua. Siellä ei ole kahvilaa, jonka ääressä selata vii-meisimpiä uutisia nauttien ilmaisesta wifi-yhteydestä. Voit siis tulla vain ja ainoastaan junalla tuolle asemalle ja poistua seuraavalla asemalla pysähtyvällä junalla. Asemalla on kuitenkin tarkoituksensa. Sen tavoitteena on saada ihmiset pysähtymään ja katsomaan ympäröivää maailmaa ja luontoa. Asemapysäkin toisella puolella aukeaa näköala joelle, joka virtaa leveänä ja rauhallisena seesteisen vuoristomaiseman halki. Aseman toinen puoli on taas sankkaa metsää, joka peittää jyrkkänä nousevan vuorenrinteen. Se, mitä metsä kätkee, jää salaisuudeksi pysähtyneille. Maisemat, virikkeettömyys ja valittu pysähtyminen tarjoavat kuitenkin paikallaolijalle mahdollisuuden tarkastella ympäröivää maailmaa ja asettaa itsensä siihen kuvaan ja kokonaisuuteen, johon juna hänet on tuonut.

Kesä ja lomakausi tarjoavat meille kaikille vastaavan mahdollisuuden pysähtyä ja tarkastella elämäämme ja ympäristöämme uusin silmin. Arjen kiireiden keskellä pysähtyminen saattaa tuntua luksuk-

selta, johon harvoin on aikaa. Kuitenkin juuri nuo hetket, jolloin emme kiirehdi seuraavaan tehtävään tai tapaamiseen, voivat olla elämämme merkityksellisimpiä. Kesällä meillä on mahdollisuus kokea pieniä ilon ja kauneuden hetkiä, jotka helposti jäävät huomamatta arjen pyörteisessä. Kauneus ja onni löytyvät usein pienistä asioista, joita emme kiireessä huomaa. Yksi kesän suurimmista iloista on myös ystävien ja läheisten kohtaaminen. Kun arjen kiireet hellittävät, on aikaa kutsua ystäviä kylään, istua yhdessä iltaa ja nauttia toistemme seurasta. Nämä hetket, jolloin jaamme naurua, muistoja ja syvällisiä keskusteluja, rikastuttavat elämäämme ja luovat vahvoja yhteyksiä. Kesän lämpö ja valoisuus tarjoavat täydellisen taustan näille kohtaamisille, olipa kyseessä sitten piknik puistossa, Kuortinkartanon kesäjuhla tai spontaani tapaaminen jäätelökiskalla.

Toivon, että jokainen teistä löytää tänä kesänä aikaa pysähtyä ja nauttia hetkestä. Olkoon se sitten erikoisella juna-asemalla Japanissa, omassa kotipihaan tai kävelyretkellä sairaalasta. Tärkeintä on antaa itselleen lupa pysähtyä ja hengittää syvään. Näiden ajatusten myötä toivotan teille kaikille rauhallista ja rentouttavaa kesää. Nautitaan lomasta ja muistetaan pysähtyä hetkeen.

JANINA MÄNTYMAA
Kympin Lasten puheenjohtaja

Kympin Lasten hallitukseen kolme uutta jäsentä

Kuvat: Tiina Kallio ja Pauliina Ruuth

Kympin Lasten vuosikokouksessa 26.3.2024 valittiin uusia jäseniä erovuoroisten tilalle.

Erovuorossa oli kolme hallituksen jäsentä: **Riikka Martikainen, Katja Isotalo** ja **Hanna-Mari Bennick**. Lisäksi **Heidi Hilas** luopui hallituspaikastaan kesken kauden.

Hallituksen jäseniksi valittiin kaudelle 2024–2027 **Hanna-Mari Bennick, Pauliina Ruuth** ja **Sami Hautamäki**. Hallituksen jäseneksi kaudelle 2024–2026 valittiin **Petra Heltonen**.

Uudet hallituksen jäsenet esittäytyvät

Pauliina Ruuth

Olen 46-vuotias perheenäiti Hollolasta. Perheeseen kuuluu puolisoni **Mikko**, hänen kaksi aikuista lastaan, minun 16-vuotias poikani ja yhteiset lapsemme **Evi** ja **Luca**. Lisäksi meillä on koira nimeltä **Rekku**. Työskentelen Kouvolassa kahden liikkeen optikkona ja liikevastaavana. Harrastan uintia, joogaa sekä lenkkeilyä ja toimin myös käräjäoikeudessa lautamiehenä.

Evi sairastui vuonna 2018 anaplastiseen suurisolulymfoomaan, ollessaan 6-vuotias. Sairaus oli varsin harvinainen, enkä ole löytänyt tänä päivänä Suomesta toista, joka olisi saman sairauden sairastanut. Sairaus oli hyvin hoidettavissa ja Evin hoidot kestivät puoli vuotta. Tänä vuonna tulee viisi vuotta hoitojen loppumisesta.

Olimme infektioeristyksessä heinäkuun loppuun asti vuonna 2019. Kympin Lapsista kuulimme ensimmäisen kerran hoitojen loppupuolella. Kesällä 2019 olimme ensimmäisellä perheleirillä Kuortissa ja sen jälkeen Evi on ollut aktiivinen osallistuja lasten ja nuorten leireillä. Pikkuveli Luca pääsi leireille pari vuotta myöhemmin. Myös kaksi vanhempaa perheemme lasta on osallistunut leireille. Me vanhemmat osallistuimme ensimmäisen kerran kesällä 2022 Kympin Lasten kesäjuhlaan talkoolaisina ja se oli valtavan upea kokemus. Silloin päätimme, että kalenterimme on aina varattu Kympin Lasten kesäjuhille. Viime vuonna osallistuimme myös Erkintalkoisiin, jossa meillä myös oli todella kivaa!

Kympin Lapset on antanut meidän koko perheelle todella paljon ja haluamme olla mukana toiminnassa niin aktiivisesti, kun vaan aikataulut antavat myöten. Toivomme, että pystymme antamaan takaisin yhtä paljon kuin perheemme on toiminnasta saanut. Kun olimme ensimmäistä kertaa Kuortinkartanossa, Evi sanoi, ettei häntä oikeastaan haittaa se, että sairastui syöpään, koska ei olisi muuten koskaan päässyt tällaiseen toimintaan ja yhteisöön mukaan. Jokaisella pillillä on siis kultainen reunus ja meille se on Evin syövänsuhteen ollut Kympin Lapset.

Petra Heltonen

Olen 49-vuotias kolmen jo aikuisen lapsen äiti ja vuoden ikäisen tytön mummi Espoosta. Meidän perheemme elämä muuttui kertaheitolla reilu kaksi vuotta sitten, kun pikkusiskoni nuorin tytär sairastui vauvaleukemiaan alle vuoden ikäisenä. Huoli niin siskontyttärestä, siskosta kuin koko heidän perheestään oli valtava.

Kun uusi arki lähti pyörimään, kysyin siskoltani, voisinko vielä jotenkin olla avuksi. Siskoni kertoi Kymppin Lapsista ja olin yhteydessä toiminnanjohtaja **Anu Tikkaan**. Kävimme Anun kanssa läpi eri tapoja olla mukana vapaaehtoistyössä oman osaamisen ja ajan puitteissa. Hain hallitukseen ja tulinkin valituksi.

Yhdistyksessä toimivat upeat ihmiset sekä heidän tekemänsä arvokas työ vei oitis sydämeni. Koin erittäin tärkeäksi sen, että toiminnassa huomioidaan koko perhe.

Olen ollut mukana järjestämässä infektioriskisten tapahtumia yritysten kanssa sekä järjestänyt ystävänäpäivä- ja vappuilmapalloja osastolle. Olin myös viimeisimmässä Kymppin Lasten Kokemuksia -podcastissa kertomassa vapaaehtoistyön tärkeydestä.

Työskentelen kansainvälisessä IT-alan yrityksessä kumppanivastaavana ja minulla on sitäkin kautta mahdollista tuoda näkyvyyttä Kymppin Lasten toiminnalle sekä haastaa muita yrityksiä mukaan auttamaan.

Toivon, että voin tuoda mukanani näkemystä siitä, miten sairaus vaikuttaa pikkupotilaan lähipiiriin sekä siitä, miten liiketoimintaan voitaisiin tuoda lisää pehmeitä arvoja ja tavoitteita.

Ja tärkein vielä: siskontyttäreni voi aloittaa päiväkotitapaileensa nyt keväällä.

Sami Hautamäki

Olen 53-vuotias lohjalainen neljän lapsen perheen isä. Ammatiltani olen kuntoutukseen erikoistunut lähihoitaja ja urheiluhieroja. Perheeseemme kuuluu minun ja vaimoni lisäksi kaksi poikaa ja kaksi tyttöä.

Poikani Felix sairastui syksyllä 2019 lymfoomaan 11-vuotiaana. Syöpä oli erittäin aggressiivista kolmannen asteen muotoa ja lymfooma todettiin täysin yllättäen.

Heti sairauden alussa tuli muita komplikaatioita, joiden vuoksi Felix tarvitsi muun muassa Ecmo-hoitoa ja kuukausia kestäneen tehohoidon. Sairaalassa vietimme ensimmäisellä kerralla yli yhdeksän kuukautta.

Sairauden ja komplikaatioiden hoito kesti lähes neljä vuotta. Tässä ajassa vietimme todella monta pitkä sairaalajaksoa ja Felixille tehtiin useita suuria operaatioita. Felix sai ravinnon peg-napin kautta koko tämän ajan. Hoidot tehosivat ja suurten leikkauksien onnistuttua Felix on tällä hetkellä terve lukiota odottava nuori.

Kymppin Lapset tulivat meidän elämään samana päivänä, kun Felix sairastui ja olemme olleet mukana useassa eri tapahtumassa. Lisäksi Felixin isovelji on osallistunut Kuortinkartanon sisarusleirille.

Olen ollut puhumassa ja kertomassa perheemme tarinaa toisen järjestön tilaisuuksissa.

Uskon, että itselläni on paljon annettavaa Kymppin Lasten hallituksessa.

Maalia, minitesloja ja saippuakuplia - tervehdys Erkintalkoista!

Teksti: 3,5-vuotiaan Taisto Haarlaan näkökulmasta kirjoittaneet Sampo Haarlaa ja Sanna Haarlaa

Kuvat: Maija Haarlaa ja Sanna Haarlaa

Haarlaan pojat Riku, Sampo, Erno ja Tuukka herkuttelevat jäätelöllä 80-luvulla. Kuva on perheen kirjahyllyssä ja aina välillä Taisto vetoaa, että "haluaa jäätelöä, kun isäkin sai".

Terveiset täältä Kuortinkartanon Erkintalkoista. Täällä tehdään tärkeää työtä vapaaehtoisvoimin, jotta mahdollisimman moni perhe saisi vertaistukea ja hieman arjesta poikkeavaa rauhallista olemista syöpäsairauden muutettua elämää.

Kuortinkartano tuli tutuksi meidän perheemme Sampo isän lapsuudenperheelle, kun isän kaksosveli **Erno** sairastui nuorena lapsena leukemiaan. Leukemia oli isän mielestä tosi tylsä, koska se pakotti isän istumaan pienenä lapsena sairaalan käytävällä pitkiä aikoja, eikä hän saanut edes leikkiä kipeän kaksosveljensä Ernon kanssa. Silloin harvoin, kun Erno pääsi kotiin, leikittiin jonkin verran yhdessä, mutta valitett-

tavasti ne ajat jäivät lyhyiksi tuokioiksi ja sitten Erno menehtyi. **Sampo**-isä liikuttuu kyyneliin ajatellessaan sitä hetkeä, joka koettiin perheen kesken rakkaan Ernon arkun äärellä. Vaikka veli ei enää ollut siinä, haluttiin hänen viimeiselle matkalleen pakata paljon leluja. Koti tuntui Ernon poismenon jälkeen jonkin aikaa kovin surulliselta ja pienestä lapsesta oli outoa, kun veljen leluja ei enää ollutkaan lastenhuoneessa.

Sampo-isä ja **Sanna**-äiti olivat joskus jutelleet Erno veljestä ja käyneet haudallakin, joten kun Pirkka vaari soitti keväällä ja kertoi, että Kuortinkartanoon rakennetaan lapsille liikennekylä, oli selvää, että vanhempani halusivat minun näkevän palan perheemme historiaa.

Ikäpolvet kohtasivat kiirettä kahvitellen ja talkooaktiivi Kari Kotirinta kertoi Sampo Haarlaalle ja Taisto Haarlaalle Kuortinkartanon historiasta.

Pirkka-vaari kertoi, että Kympin Lapset olivat saaneet lahjoituksena pieniä sähkökäyttöisiä Tesla-autoja Tesla Club Finlandilta ja näissä Erkintalkoissa olisi nyt tarkoitus rakentaa liikennepuisto, jossa lapset voisivat näillä upeilla menopeleillä ajella

Saavuimme kartanolle lauantaina, juuri sopivasti lounasaikaan. En millään malttanut mennä syömään, sillä pihamaalla oli valtava nurmikenttä, suuri hiekkalaatikko, iso kiipeilyteline ja kutsuva muumitalo. Ja voi miten hieno kippilava-auto pihalla olikaan!

Sampo-isä muisteli, että on käynyt Kuortinkartanossa sisällä viimeksi silloin, kun Commodore 64 tietokone oli vielä kova juttu. Isä kertoi myös, että he olivat Sanna-äidin kanssa käyneet piipahtamassa kartanon pihassa ennen syntymääni eräällä Keski-Suomen reissulla.

Kuortinkartano oli muuttunut paljon, ainakin isän mukaan. Nyt kellarissa oli mm. bänditila ja pihalla olivat minigolf-radat olivat nyt tukevia puisia luomuksia eivätkä enää sadevesiputkien pätkiä, joita oli levitetty nurmikolle.

Sampo-isä kertoi, että kun hän oli ollut lapsi, oli nykyisen keittiön aulassa ollut kioski, josta lapset olivat saaneet ostaa karkkia markoilla. Lapsuuden kesäleirillä isän rahat olivatkin loppuneet jo ensimmäisenä

iltana, kun hän osti kioskista pienen pojan mieleen olevia herkkuja aivan liikaa.

Tämän kevään sää suosi talkooväkeä ja myös tunnelma oli lämmin. Erkintalkoisiin oli helppo astua mukaan. Kaikki auttoivat, tai vähintään ohjasivat osaan luo, kysymään neuvoja. Liikennekaupunkiin syntyi yhteistyöllä rakennuksia ja liikennemerkit nousivat opastamaan pieniä ajajan alkua. Oli myös todella hienoa, että alkuperäiset puiset pihakalusteet, eli ulkopöydät ja -tuolit kunnostettiin ja vaatteita uhkaavat nauhat poistettiin kokonaan. Hauska yksityiskohta on, että Kuortinkartanon ulkokalusteet ovat talkooaktiivi **Kari Kotirinnan** itse suunnittelema ja ne on rakennettu paikan päällä alusta alkaen - missäpä muualla kuin talkoissa. Aika homma ollut kahdeksankulmaisten pöytien puuosien sahaaminen mittoihinsa!

Talkooviikonloppu oli täynnä tunteita ja muistoja sekä hyvää yhteistä tekemistä tärkeän äärellä. Paluumatkalla pysähdyimme Ernon haudalle viemään terveiset Kuortinkartanosta. Puhaltelimme koko perheen voimin saippuakuplia, joita tuuli kuljetti ympäriinsä ja minä juoksin niitä välillä kiinni. Ernolle sanoimme, että täällä kaikki on hyvin ja että hän on osa meidän elämäämme, vaikka hän ei täällä enää fyysisesti olekaan. Muistot säilyvät ja elävät meidän kanssamme.

Vakavamman osuuden ohella oli runsaasti sekä leikkimielistä että fyysistä toimintaa

Kesäistä yhdessäoloa isovanhempien ja lastenlasten leirillä

Teksti: Raija Bengtsson
Kuvat: Raija Bengtsson ja Saira Ylönen

isovanhempien ja lastenlasten viikkoa vietettiin jälleen 24-28.6. Kuortinkartanolle saapui noin 25 henkeä, joista osa oli vanhoja ja osa uusia vieraita. Kaikki näyttivät iloisilta ja innostuneilta. Päivällisellä aloitettiin heti esittäytymiset ja yritettiin muistaa nimiä - niitä onneksi kerrattiin vielä useasti. Lapset tutustuivat toisiinsa välittömästi ja löysivät saman tien yhteisiä puuhia.

Viikon ohjelma oli hyvin suunniteltu, erittäin monipuolinen ja kiinnostava. Oli kuntoutusohjaaja Sailan vetämät keskustelut isovanhempien kesken, ehkä vai-

keatkin mutta tärkeät. Niiden jälkeen tunsimme entistä enemmän yhteenkuuluvuutta.

Hikijumppaa ja uintiretkiä

Vakavamman osuuden ohella oli runsaasti sekä leikkimielistä että fyysistä toimintaa, joka sekin toki oli hauskaa. Joka aamu **Vesa** tai **Emma** veti aamujumpan, siellä olivat mukana lapset ja aikuiset.

Sattui helleviikko, joten voidaan puhua hikijumppasta. Varsinkin kun oikein kuumana päivänä oli aarteenetsintää koko ison kentän alueella, vain lapset

Voimaeläinteoksissa yhdistyi taide ja terapia

Valmis!

Leikkihetki ladossa

jaksoivat juosta. Kilpailu otettiin tosissaan! Onneksi aina helteisimpään aikaan oli uintiretki kahveineen ja herkkupullineen, lasten mielestä ihan paras ja odoteuin hetki päivässä.

Välillä myös taidetta

Aivan erilainen tuokio vietettiin Reijonsalissa, kun tehtiin taidetta. Saila ja taidegraafikko Tarja olivat yhdessä ideoineet ansiokkaasti uudenlaisen tavan yhdistää taide ja terapia. Perhekunnat valitsivat omat voimaeläimensä, joiden innoittamina kaikki piirsivät ja maalasivat omannäköiset tarinansa suurelle taululle.

Oli hämmästyttävää, miten keskittyneesti lapsetkin suunnittelivat ja toteuttivat tätä mieluista tehtävää.

Isovanhemmilla oli myös lauluilta, jossa Vesa laulatti ja säesti hienosti. Mummojen ja pappojen äänenavauksessa vierähti jokunen hetki, mutta lopulta kaikki lauloivat lähes täyttä kurkkua. Georg Ots, Eppu Normaali, Antti Tuisku jne. - kaikki onnistui!

Retki kotieläinfarmille

Mitä olisi maalaiselämä ilman kotieläimiä? Lähdettiin Mäntyharjulle Käärme-kallion eläinpihalle. Siellä lapset innostuivat ja syöttivät onnellisina kanoja,

Kotieläimiä moikkaamassa

Isovanhempien keskusteluryhmät loivat yhteenkuuluvuutta

pupuja, aaseja ja vuohia. Oli siellä hevosiakin pikkutyttöjen onneksi.

Taas oli mukana kahvit, pullat ja mehut sekä vettä, joka olikin tarpeen, sillä lämpöä oli ehkä 30 astetta. Sieltä mentiin suoraan uimaan!

Iltamat kruunasivat leirin

Viikon odotettu kohokohta oli tietysti Iltamat. Pienet ryhmät esittivät huolellisesti suunnitellut ja hienosti toteutetut ohjelmanumeronsa. Yleisö sai nauttia mm. pikku ratsastajatyttöjen esityksestä, korkeatasoisesta modernin tanssin soolosta (kiitos, Senja!),

Uintiretket olivat lasten mielestä ihan parasta

tuijotuskilpailusta, jossa oli muutama todellinen kivi-kasvo, sekä aika pelottavasta Lumikki-näytelmästä. Hieno ilta!

Viimeisenäkin aamuna ehdittiin vielä jumpata ja hakea rasteja ympäri aluetta.

Lämmin kiitos leirin vetäjille. Kotimatalle lähti sekä henkisesti että fyysisesti virkistynyt joukko.

Nähdään taas!

Erkintalkoissa kaikille
löytyy sopivaa puuhaa

Erkintalkoot ja ensimmäinen kerta Kuortinkartanossa

Teksti: Taina Söderholm

Kuvat: Taina Söderholm ja Hanna-Mari Bennick

Aiemmin keväällä suunnittelemaamme perheloma Kuortinkartanossa peruuntui lapsemme sairastuttua RS-virukseen. Toukokuussa pääsimme vihdoinkin näkemään ja kokemaan kauniin ja viihtyisän Kuortinkartanon, kun osallistuiimme Erkintalkoisiin yhdessä siskoni ja 4-vuotiaan tyttäreni kanssa.

Kuortinkartanolla vastaanotto oli lämmin ja olo oli tervetullut, kun saavuimme perille. Vaikka saavuimme vasta illallisen jälkeen, meille tarjottiin heti välipalaa ja juotavaa. Olin kuullut paljon positiivista Kuortinkartanosta ja paikka oli juuri niin upea, kun olin odottanutkin. Seurueemme nuorin ei ollut pysyä nahoissaan, kun olisi heti halunnut päästä leikkimään suurelle pihamaalle ja tutkimaan kaikki lelut, paikat sekä muut välineet.

Meidän vastuullamme talkoissa oli liikennekaupungin puiden maalaus.

Liikennekaupungin talot, puut, eläimet ja liikennemerkit pystytettiin talkoiden lopuksi latoon.

Kuortinkartanon ilmapiiri huokui yhteisöllisyyttä ja yhdessä tekemisen iloa. Oli myös mahtavaa kuulla, kuinka paljon talkoovoimin on saatu aikaan vuosien varrella. Ilmassa oli aitoa talkoohenkeä, kaikilla oli puuhaa ja tekeminen vaikutti mielekkäältä.

Me osallistuimme maalaamalla liikennekaupunkiin puita. Toki minua piti kiireisenä myös pieni seuralaiseni. Eniten aikaa meillä taisi mennä erilaisten polkupyörien kokeiluun ja keinumiseen. Nimesinkin omaksi talkootyökseni hiekkalaatikon kitkemisen, joka sekini taisi jäädä vähän kesken.

Kuortinkartanolta löytyi mieletön määrä erilaista ja monipuolista tekemistä kaiken ikäisille, niin sisällä kuin ulkonakin. Kuortinkartanolla olo oli helppoa ja mukavaa. Hyvä ruoka oli valmiina, ei tarvinnut itse miettiä "mitä tänään syötäisiin". Olsimme helposti viihtyneet pidempäänkin.

Tämä oli mitä ihaninta laatu-aikaa oman esikoiseni kanssa, joka valitettavasti on jäänyt pienemmän leukemiaan sairastuneen sisarensa vuoksi vähemmälle huomiolle. Teki hyvää, että tällä kertaa me lähdimme reissuun kaksin.

Päiväni prinsessana

Teksti: Taina Söderholm
Kuvat: Anu Tikka

Näin voisi aloittaa jokaisen päivän!

Eräänä iltana lasten jo mentyä nukkumaan pohdin perheemme tilannetta ja vertaistukea. Vertaistuki oli tuntunut vieraalta, ehkä jopa pelottavalta. Ajattelin aiemmin vertaistuen liittyvän enimmäkseen translokaatioihin, solutasoihin ja tautimuotoihin, joista en ymmärrä tavuaakaan.

Nyt kuitenkin hoitojen ollessa loppusuoralla koin ajan vertaistuelle olevan oikea. Olin aiemmin osallistu-

nut Kymppien Lasten järjestämään hyvinvointiryhmään ja siitä innostuneena kiinnostuin myös mm. Kuortinkartanosta. Niinpä ryhdyin tuumasta toimeen, avasin Kymppien Lasten sivut ja ilokseni huomasin ilmoituksen äitien hemmottelupäivästä ja rohkenin ilmoittautua mukaan.

Ajoitus tälle olisi mitä täydellisin, juuri sopivasti ennen paluutamme "normaalimpaan" arkeen. Hemmottelupäivä sopisi loistavasti kahden vuoden omaishoitajuuden ja tulevan uuden arjen välissä. Voisi vain pysäh-

Kampaajan jälkeen hemmottelu jatkui ihonhoidolla ja meikkauksella

tyä ja rentoutua.

Hemmottelupäivään valittiin mukaan kolme äitiä. Silmäni loistivat tähtinä, enkä ollut uskoa kuulemaani, kun sain soiton, että minut on valittu mukaan. En ikinä voita mitään, elämässä on viime vuosina jaettu melko surkeita kortteja.

Odotettu aamu koitti ja saavuin Helsingin Sokok-selle hyvissä ajoin. Hain itselleni kupin kahvia ja kiertelin vähän ympäriinsä jännittyneenä, mutta innoissani tulevasta päivästä.

Ensin pääsimme kampaajalle. Sain rentouttavan hieronnan ja hiuksilleni kosteuttavan hoidon. Tuntui, että voisin aloittaa jokaisen päiväni niin.

Kampaajatuoliin siirtyessäni mietimme yhdessä kampaajan kanssa mitä toivoisin. Ensimmäinen ajatus oli vain napsaista kuivat latvat pois, mutta siinä istuessani päätinkin, että nyt olisi parasta muuttaa tyyliä niin, että sen huomaa muutkin kuin minä itse. Niinpä vain reilusti pituudesta pois ja kevyempää kevät tukkaa. Olin enemmän kuin tyytyväinen lopputulokseen. Hiukseni ja ilmeeni kirkastuivat.

Kampaajan jälkeen vuorossa oli hetki juttelea ja kahvittelemista muiden hemmoteltavien äitien kanssa. Keskustelimme kaikesta; säästä, lastemme sairauksista, tämänhetkisistä tilanteista sekä erilaisista kokemistamme asioista. Ilokseni sain huomata, että en tosiaankaan kamppaile ajatusteni kanssa yksin. Olen murehtinut paljon tyttärentäni tämänhetkisistä sekä tulevaa vointia. Ilokseni voinen todeta, etten ole hullu vaan huolissani. On ymmärrettävää ja luonnollista, että tuntosarvet ovat jatkuvasti pystyssä ja mieli herkällä, kun ottaa huomioon kaiken matkalla tapahtuneen. Myöskään kukaan toinen ei ymmärtäisi tätä huolta kuin vertainen, toinen saman läpikäynyt.

Hemmottelu eteni kampaajan jälkeen kasvojen ihonhoitoon ja meikkaukseen. Samalla, kun poskilleni sudittiin punaa ja kulmakarvoihini piirrettiin eloa, sain mahtavia vinkkejä juuri minun ihoni ongelmakohtien hoitoon sekä meikkaukseen. Peilistä itseäni katsoessani, en voinut olla miettimättä, että tulini tänne kummituksena ja lähden ihmisenä. Tunnistaakohan kotiväki minua enää lainkaan, kun palaan?

Kun hiukset ja meikki oli kunnossa, oli vuorossa VIP kierros myymälässä. Minulle tuotiin ostoskori ja pääsimme opastetusti kiertämään myymälän läpi tuote kerrallaan. Oli uskomaton tunne, kun kaikki oli vain minua varten. Myymälän asiantuntija tiesi täsmälleen, mitä minä ja ihoni kaipaavat ja keräsi sen hyllystä koriini. Ajatukseni eivät ensimmäistä kertaa vuosiin päässeet kertaakaan lipsahamaan siihen, mitä

Sydämellinen ja lämmin kiitos Kympin Lapset, Salon Klipsi ja Sokos Helsinki

lapset mahdollisesti voisivat tarvita, vaan ajatus oli vain minussa. En tiedä olenko koskaan kokenut vastaavaa.

Päivän päätteeksi oloni oli levollinen ja mieli rauhallinen. Kotimatalla mietin, että lapsen hoitojen ja huolien keskellä olisikin erityisen tärkeää muistaa ottaa aikaa välillä myös vain itselle.

Sydämellinen ja lämmin kiitos Kympin Lapset, Salon Klipsi ja Sokos Helsinki, että sain olla päivän prinsessana, elokuvatähtenä sekä todellisena VIP-vieraina

Kuortinkartanon KESÄJUHLA

Syöpä-
sairaiden
lasten
hyväksi

LAUANTAINA 20.7.2024 klo 15-19

Elisa Suominen

Malti ja Valtti

Paul Elias Trio

Tapahtuman juontaa iki-ihana Anna-Liisa Tilus.

LÄMPIMÄSTI TERVETULOA!

Ilmainen sisäänpääsy. Ohjelmamuutokset mahdollisia. Tilaisuuden tuotto käytetään lapsisyöpäpotilaiden leiritoiminnan tukemiseen Kuortinkartanossa.

Tarjolla herkullista ruokaa kello 15.30 alkaen.

Kuortinkartano sijaitsee Pertunmaan Kuortissa, Vanhatie 160, 19410 Kuortti.
Opastus Kuortin ABC:ltä.

 Kymppin Lapset

www.kymppinlapset.fi/tapahtumat/kuortinkartanon-kesajuhla

Facebook: Kymppin lapset / Kuortinkartanon kesajuhla • **Instagram:** Kymppin lapset